

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10So/78/2016
Identifikačné číslo spisu: 5016200546
Dátum vydania rozhodnutia: 13.12.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hatalová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:5016200546.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Hatalovej, PhD. a členov senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD., v právnej veci navrhovateľa: L. K., nar. XX.XX.XXXX, r.č.: XXXXXX/XXXX, bytom U., proti odporkyňi: Sociálna poisťovňa, ústredie, so sídlom v Bratislave, Ul. 29 augusta 8-10, o úrazovú rentu, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 25Sd/134/2016-29 zo dňa 08.09.2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 25Sd/134/2016-29 zo dňa 8. septembra 2016 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd napadnutým rozsudkom potvrdil rozhodnutie odporkyne č. 13444-23/2016-BA zo dňa 22.03.2016, ktorým rozhodla, že navrhovateľ, ktorý utrpel poškodenie zdravia v dôsledku pracovného úrazu zo dňa 18.08.2012 podľa § 88 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 461/2003 Z. z.“) nemá nárok na úrazovú rentu z dôvodu nesplnenia základnej podmienky nároku na túto dávku, stanovenú v § 88 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z., a tou je viac ako 40%-tný pokles pracovnej schopnosti v dôsledku pracovného úrazu, resp. choroby z povolania.

Krajský súd v odôvodnení svojho rozsudku primárne konštatoval, že navrhovateľ v predmetnom konaní namieta mieru poklesu pracovnej schopnosti určenú posudkovými lekármi Sociálnej poisťovne, pričom poukázal na znenie ustanovenia § 153 ods. 4 zákona č. 461/2003 Z. z., podľa ktorého lekárska posudková činnosť úrazového poistenia zahŕňa aj posudzovanie poklesu pracovnej schopnosti. V zmysle ods. 5 citovaného ustanovenia zákona č. 461/2003 Z. z. lekársku posudkovú činnosť vykonáva posudkový lekár pobočky, resp. ústredia.

Ako uviedol ďalej krajský súd zákon č. 461/2003 Z. z. neurčuje výšku percentuálneho poklesu pracovnej schopnosti, resp. spôsob jej určenia. Vo svojich ustanoveniach len jednoznačne zveruje

posudzovanie poklesu pracovnej schopnosti do kompetencie posudkového lekára pobočky, resp. ústredia. Pracovné postupy posudkových lekárov sa preto riadia metodickými predpismi odporkyne a je na odbornom zhodnotení príslušného posudkového lekára, akú konkrétnu mieru poklesu pracovnej schopnosti určí. Vychádza pritom zo zdravotnej dokumentácie navrhovateľa, obsahujúcej predložené odborné lekárske nálezy z vyšetrení a hospitalizácií, ako aj z objektívneho vyšetrenia zdravotného stavu navrhovateľa priamo posudkovým lekárom odporkyne.

Pri posudzovaní poklesu pracovnej schopnosti posudkový lekár zohľadňuje v prípade pracovného úrazu stupeň funkčného postihnutia organizmu následkom pracovného úrazu, pracovnú náplň - profesiogram pracovného zaradenia, v ktorom sa pracovný úraz stal, percento pracovných úkonov popísaných v profesiograme, ktoré môže poškodený vykonávať aj po pracovnom úraze, ako aj možnosť ďalšieho uplatnenia poškodeného u zamestnávateľa, u ktorého pracovný úraz vznikol.

Pokles pracovnej schopnosti sa posudzuje porovnaním telesnej schopnosti, duševnej schopnosti a zmyslovej schopnosti navrhovateľa pred pracovným úrazom a po pracovnom úraze, pričom pri posudzovaní poklesu pracovnej schopnosti na účely úrazovej renty sa pracovnou schopnosťou rozumie schopnosť vykonávať doterajšiu činnosť v tomto prípade zamestnanca, na rozdiel od posudzovania na účely invalidity, pri ktorom sa hodnotí pokles schopnosti vykonávať akúkoľvek činnosť.

V súlade s uvedeným postupovali aj posudková lekárka pobočky, ako aj posudkový lekár ústredia, ktorí detailne preskúmali zdravotnú a spisovú dokumentáciu, pracovnú anamnézu navrhovateľa, objektívne vyšetřili zdravotný stav navrhovateľa a na základe tohto zisťovania dospeli zhodne k záveru, že pri pracovnom úraze zo dňa 18.08.2012, ktorý sa stal pri bežnom pohybe kolenného kĺbu, by nebolo došlo k takému poškodeniu kolenného kĺbu, ak by tento nebol poškodený degeneratívnym procesom. Rovnako sa obaja zhodli v tom, že navrhovateľ je naďalej schopný vykonávať 2/3 pracovných činností, ktoré sú náplňou jeho práce, a ktoré v lekárskejších správach konkretizujú.

Posúdenie zdravotného stavu navrhovateľa tak v prvostupňovom konaní, ako aj po podaní opravného prostriedku, sa konalo za účasti navrhovateľa, ktorý s výsledkami týchto posúdení, ako aj s určenou mierou pracovnej schopnosti v oboch štádiách konania súhlasil, nemal voči nim námietky. Navrhovateľ bol poučený aj o možnosti predložiť do konania nové lekárske nálezy, dôkazy, ktoré by preukázali zmenu zdravotného stavu navrhovateľa a odôvodňovali zmenu poklesu pracovnej schopnosti, nijaké nové dôkazy však predložené neboli.

Ďalej uviedol, že podľa § 227 ods. 3 zákona č. 461/2003 Z. z. je navrhovateľ povinný preukázať skutočnosti rozhodujúce na vznik, trvanie, na zánik nároku na dávku, nároku na jej výplatu a jej sumu.

Posudkový lekár sociálneho poistenia je osoba s odbornou kvalifikáciou a spôsobilosťou vykonávať činnosť posudkového lekára. Odbornú spôsobilosť na výkon posudkovej činnosti posudkový lekár získava špecializáciou v špecializačnom odbore posudkové lekárstvo alebo musí byť zaradený do špecializačného štúdia v špecializačnom odbore posudkové lekárstvo. Činnosť posudkových lekárov teda spočíva v náležitom, objektívnom, nestrannom zistení a posúdení zdravotného stavu navrhovateľa a to na základe doloženej zdravotnej dokumentácie, lekárskejších správ a záverov odborných lekárov. Písomné stanoviská posudkových lekárov sú pre odporkyňu záväzné a sú v zmysle § 196 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. považované za tzv. odborný posudok slúžiaci ako dôkazný prostriedok pre zistenie skutočného stavu veci.

Súd poukazuje predovšetkým na MR vyšetrenie kolenného zhybu vľavo zo dňa 17.09.2013, ktoré je schopné podrobnejšie a konkrétnejšie zachytiť všetky zmeny na skelete, ktoré zachytilo aj iné zmeny, ako napr. redukciu chrupavčitej časti femoropatelárneho skĺbenia, čo potvrdzuje skutočnosť, že u navrhovateľa boli pred pracovným úrazom prítomné degeneratívne zmeny.

Uvedené MR vyšetrenie podľa názoru krajského súdu vyvracia tvrdenie navrhovateľa, že ľavé koleno nemohlo byť pred pracovným úrazom poškodené.

Proti rozhodnutiu krajského súdu podal navrhovateľ v zákonnej lehote odvolanie.

Uviedol, že keďže poškodenia chrupkovitej časti kolena sa v prvom rade zisťujú röntgenom kolena a po úraze nič také nebolo a nebolo ani napísané v lekárskej správe, koleno poškodené nemohlo byť. MR vyšetrenie navrhovateľovi bolo urobené až po 13 mesiacoch po úraze a tvrdiť z tejto správy, že koleno bolo poškodené pred úrazom je otázne. Aj keby sa pripustilo, že u navrhovateľa bola skrytá choroba, o ktorej nevedel, nevedeli o tom ani lekári, u ktorých navrhovateľ pravidelne sa zúčastňoval lekárskeho prehliadok.

Odporkyňa navrhla napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť.

Uviedla, že posudková lekárka pobočky ako aj posudkový lekár ústredia, ktorí detailne preskúmali zdravotnú dokumentáciu, pracovnú anamnézu navrhovateľa, objektívne vyšetrili zdravotný stav navrhovateľa, dospeli zhodne k záveru, že pri pracovnom úraze zo dňa 18.08.2012, ktorý sa stal pri bežnom pohybe kolenného kĺbu, by nedošlo k takému poškodeniu kolenného kĺbu, ak by tento nebol už predtým poškodený degeneratívnym procesom. Taktiež sa obaja zhodli v tom, že navrhovateľ je naďalej schopný vykonávať 2/3 pracovných činností, ktoré sú náplňou jeho práce, a ktoré v lekárskeho správach konkretizujú.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 O.s.p., preskúmal napadnutý rozsudok a konanie ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní podľa § 212 O.s.p. Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je podľa ustanovenia § 201 v spojení s ust. § 250s prvá veta O.s.p. odvolanie prípustné, dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa je nedôvodné. Rozhodol jednomyselne bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 250ja ods. 2 O.s.p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (www.nsud.sk). Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 13. decembra 2017 (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p.).

V predmetnej veci je potrebné predostrieť, že predmetom odvolacieho konania bolo rozhodnutie krajského súdu, ktorým bolo potvrdené napadnuté rozhodnutie odporkyne ako vecne správne a zákonné.

Preto primárne v medziach odvolania Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie odporkyne, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami uplatnenými v opravnom prostriedku a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, s prihliadnutím na ustanovenie § 219 ods. 2 O.s.p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Z obsahu predloženého súdneho spisu, ktorého súčasťou je administratívny spis odporkyne najvyšší súd zistil skutkový stav tak, ako ho popísal krajský súd. Odvolací súd sa preto s odôvodnením napadnutého rozsudku stotožňuje v celom rozsahu, považujúc právne posúdenie veci krajským súdom za správne, a aby nadbytočne neopakoval pre účastníkov známe fakty v prejednávanej veci, najvyšší súd na doplnenie a zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku dodáva:

Odvolací súd z obsahu administratívneho ako i pripojeného súdneho spisu zistil, že napadnutým rozhodnutím č. 13444-23/2016-BA zo dňa 22.03.2016 odporkyňa rozhodla, že navrhovateľ nemá nárok na úrazovú rentu podľa § 88 zákona č. 461/2003 Z. z. z dôvodu nesplnenia základnej podmienky na

dávku, stanovenú v § 88 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z., a to že nemá viac ako 40 %-tný pokles pracovnej schopnosti v dôsledku pracovného úrazu, resp. choroby z povolania.

Pokles pracovnej schopnosti navrhovateľa bol posúdený posudkovou lekárkou Sociálnej poisťovne, pobočka Čadca dňa 11.01.2016. V lekárskej správe zo dňa 11.01.2016 posudková lekárka pobočky uviedla, že i keď sa navrhovateľ pred pracovným úrazom zo dňa 18.08.2012 neliečil pre zdravotné problémy s kolennými kĺbmi, podľa charakteru predmetného pracovného úrazu a jeho následkov, ako aj výsledkov „zobrazovacích vyšetrení“ možno jednoznačne konštatovať, že pracovný úraz vznikol v podmienkach kolenného kĺbu, ktorý bol už predtým poškodený artrózou. Na RTG snímkach kolenných kĺbov sú podľa posudkovej lekárky pobočky viditeľné symetrické degeneratívne artrotické zmeny, výraznejšie vpravo, avšak podľa výsledkov MR vyšetrenia sú u navrhovateľa prítomné aj iné zmeny a poškodenia, konkretizované v lekárskej správe zo dňa 11.01.2016, ktoré podľa posudkovej lekárky pobočky potvrdzujú, že degeneratívny proces ľavého kolenného kĺbu bol prítomný už pred pracovným úrazom zo dňa 18.08.2012.

Ako bolo ďalej zistené navrhovateľ účastný posúdenia zdravotného stavu na účely úrazovej renty dňa 11.01.2016 nemal voči zápisnici z toho posúdenia žiadne námietky, čo potvrdil vlastnoručným podpisom lekárskej správy zo dňa 11.01.2016.

Na základe podaného opravného prostriedku proti napadnutému rozhodnutiu odporkyne požiadalo ústredie odporkyne posudkovú lekárku pobočky o prehodnotenie správnosti lekárskej správy zo dňa 11.01.2016, ktorá v lekárskej správe zo dňa 05.05.2016 naďalej zotrvala na svojich odborných záveroch uvedených v lekárskej správe zo dňa 11.01.2016. Nakoľko navrhovateľ voči uvedenému stanovisku nemal opäť námietky, čo potvrdil vlastnoručným podpisom lekárskej správy zo dňa 05.05.2016, posudková lekárka pobočky zotrvala na určenom poklese pracovnej schopnosti v rozsahu 30 %.

Posudková lekárka ústredia v lekárskej správe zo dňa 07.06.2016 uviedla, že aj po pracovnom úraze zo dňa 18.08.2012 môže navrhovateľ vykonávať 2/3 pracovných činností popisovaných v jeho náplni práce a táto skutočnosť zakladá u navrhovateľa pokles pracovnej schopnosti v rozsahu 30 %.

Odvolačný súd udáva, že posúdenie zdravotného stavu navrhovateľa tak v prvostupňovom konaní, ako aj v konaní po podaní opravného prostriedku, sa konali za účasti navrhovateľa, ktorý s výsledkami týchto posúdení, ako aj s určenou mierou poklesu pracovnej schopnosti v oboch štádiách konania súhlasil, nemal voči nim námietky.

Z lekárskej správy zo dňa 07.06.2016 vyplynulo, že navrhovateľ bol poučený aj o možnosti predložiť do konania nové lekárske nálezy, dôkazy, ktoré by preukázali zmenu zdravotného stavu navrhovateľa a odôvodňovali zmenu poklesu pracovnej schopnosti. Žiadne nové dôkazy predložené neboli.

Námietky navrhovateľa uvedené v odvolaní sú v podstate zhodné s námietkami uvedenými v opravnom prostriedku, s ktorými sa náležite vysporiadal už krajský súd. Preto ak krajský súd dospel k záveru, že skutkový stav vecí bol v správnom konaní spoľahlivo zistený a postup ako aj rozhodnutie odporkyne považoval za vydané v súlade so zákonom, bolo potrebné rozhodnutie súdu, ktorý potvrdil rozhodnutie odporkyne, považovať za správne. Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolaniu nevyhovel a s prihliadnutím na všetky individuálne okolnosti daného prípadu rozsudok krajského súdu ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, lebo navrhovateľ v odvolacom konaní nebol úspešný a odporkyňi náhrada trov nepatrí zo zákona.

S poukazom na ustanovenie § 492 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok postupoval odvolací súd v konaní podľa predpisov účinných do 30.06.2016 (zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.